

REMNANTS

Kiállító művészek: Baráth Áron, Csonka Veronika, Fazekas Dániel, Tollas Erik

Kurátor: Farkas Tiffany

Megnyitó: 2025. december 11., csütörtök, 18:00

Megtekinthető: 2025. december 12. – 2026. január 31.

A REMNANTS című csoportos kiállítás azt a jelenséget járja körül, hogy egy művész pályáján hogyan válik a múlt emlékeiből és a nosztalgia maradványaiból narratív mitológia és vizuális nyelvrendszer, amely a jelenre, aktuális kérdésekre, problémákra és a művész önismeretére is egyaránt reflektál. A kiállító művészek gyerekkoruk világából merítenek: személyes szimbólumokat, szereplőket és történeteket idéznek meg, amelyek művészeti formanyelvük és autenticitásuk alapját képezik. A kiállítás középpontjában az a folyamat áll, amely során az emlékezés, a nosztalgia és az identitáskeresés nyelvi és képi rendszerré alakul, lehetőséget teremtve a jelen tapasztalatainak megértésére vagy újraértelmezésére.

Baráth Áron képeinek főszereplője a gesztus: a képzőművészet kvázi origója, az alkotás pillanata és a megismételhetetlen, visszavonhatatlan mozdulat, melyeket sajátosan kevert akrilfestéke őriz meg a vászon legfelső rétegén. Az ecsetvonás mint lényegi főszereplő, a nyomhagyás mozzanata egyszerre hordozza a családi örökséget és teremt új, egyéni festői nyelvet művészetében. Grafikus édesapja, és szintén alkotó keresztapjának szemlélete, a gyerekkort végigkísérő alkotói közeg és az alkotás tapasztalata ősanyagként épül be Baráth gesztus-festészetébe, amely egyúttal kortárs kontextusban a festészet univerzális kérdéseit is állandóan vizsgálja.

Csonka Veronika újrahasznosított PLA-t használ 3D tollal rajzolt objektjeihez, melyek közvetlen környezetét, a Balaton élővilágát, gyerekkorának meghatározó virágait és növényekeit idézik meg. Ezeket a növényeket sokszor absztrahált módon jeleníti meg, ötvözve az organikus formákat a mechanikus, gépi esztétikával. A nosztalgia és az otthonosság érzete mellett művei olyan aktuális, kritikusan fontos kérdéseket is vizsgálnak, mint a klímaváltozás és az emberi tevékenység hatása az élővilágra. Csonka objektjei nemcsak a személyes történetének maradványai, hanem mintha egyfajta betekintést adnának egy olyan távoli világba, ahol a technológia teljesen elhatalmasodik, és csak preparátum replikaként nézhetünk vissza ezekre a növényfajokra.

Fazekas Dániel – a nemzetközi festő kánont pár éve már meghatározó – airbrush technika hazai úttörője és kiemelkedő képviselője. A poszt-digitális tendenciákhoz szorosan kapcsolható, 3D *render* alapú, nagy méretű festményeit a narratív szimbolizmus jellemzi: gyerekkorának meghatározó formáit, eseményeit és szimbólumait idézi meg, hogy ezek által a jelenkori, felnőtt lét kérdéseit és dilemmáit vizsgálja. Festészete mélyen introspektív – a komplex érzelmek, a belső tájak és a psziché működése áll a középpontjában. Képein gyakran jelennek meg mentális állapotok, viselkedésminták és pszichológiai sémák, amelyek a személyes emlékezet és az önismeret vizuális lenyomataivá válnak.

Tollas Erik művészetében a központi szerepet az *difference* anyagok, formák és színek közötti párbeszéd tölti be. Munkáiban maradék, selejtes vagy újrahasznosított anyagokat – bőrt, fát, műanyagot, textilt – használ fel és teremti gazdag világát. Legutóbbi sorozatában a totemrendszerek és azok mágikus jelentéstartalma, toposza foglalkoztatta, melyekben a hagyományos állati motívumok csak a kígyózó mozgásban sejlének vissza. Gyerekkorának természetközeli élményei is tovább élnek ezekben a munkákban: indaszerű növényi motívumai, organikus szerkezetei, a vízpart és az erdő hangulata az emlékezés és a transzformáció folyamatát idézik meg.

//// ENG ////

REMNANTS

Exhibiting artists: Áron Baráth, Veronika Csonka, Dániel Fazekas, Erik Tollas

Curator: Tiffany Farkas

Vernissage: 11 December 2025, Thursday, 6 PM

On view: 12 December 2025 – 31 January 2026

The group exhibition **REMNANTS** explores how the memories of the past and the traces of nostalgia can evolve into a narrative mythology and a distinctive visual language within an artistic practice—one that relate to the present, engages with contemporary questions and concerns, and reflects the artist's ongoing search for self-understanding. The exhibiting artists draw from the world of their childhoods, revisiting personal symbols, characters, and moments that form the foundation of their

visual vocabulary and authenticity. At the center of the exhibition is the transformative process through which remembrance, nostalgia, and the search for identity take on a visual and linguistic form — offering new ways to understand or reframe the experiences of the present.

In **Áron Baráth's** paintings, the gesture takes center stage—the quasi-origin point of an art piece, the moment of creation itself, marked by an unrepeatable and irrevocable movement. His uniquely blended acrylics preserve these gestures on the uppermost layer of the canvas. The brushstroke, as the essential protagonist, embodies both the act of inscription and trace. It carries within it the echoes of familial artistic lineage—shaped by the sensibilities of his graphic-artist father and artist godfather—while simultaneously forging a distinctly personal painterly language. The creative environment that permeated Baráth's childhood becomes a kind of primordial matter: a foundational substrate from which his gestural practice emerges. At the same time, his work persistently reconsiders the universal questions of painting within a contemporary context.

Veronika Csonka works with recycled PLA to create her 3D pen-drawn objects, which evoke her immediate surroundings, the wildlife of Lake Balaton, and the flowers and plants of her childhood. She often renders these botanical forms in an abstracted manner, merging organic structures with a mechanical, machine-like aesthetic. Alongside the sensibilities of nostalgia and homely comfort, her works also address critically urgent issues such as climate change and the impact of human activity on natural ecosystems. Csonka's objects function not only as remnants of her personal narrative but also as glimpses into a distant world in which technology has fully overtaken the world—leaving us to look back on these plant species as preserved replicas of what once thrived.

Dániel Fazekas is a pioneering and leading Hungarian figure of the airbrush technique—an approach that in recent years has played a defining role in the international painting discourse. His large-scale, 3D-render-based works, closely aligned with post-digital tendencies, are marked by a narrative symbolism: he evokes shapes, events, and symbols from his childhood to examine the questions and dilemmas of contemporary adult life. His practice is profoundly introspective—complex emotions, inner landscapes, and the working of the psyche stand at its core. Mental states, behavioral patterns, and psychological schemas often surface in his paintings, becoming visual imprints of personal memory and self-understanding.

In **Erik Tollas's** practice, the central focus lies in the dialogue between different materials, forms, and colors. His works incorporate remnants, rejects, and recycled materials—leather, wood, plastic, and textiles—through which he constructs a richly textured new world. In his most recent series, he engages with totemic systems and

their magical significations, where traditional animal motifs emerge subtly only through sinuous movement. Childhood experiences immersed in nature continue to resonate in these works: vine-like plant motifs, organic structures, and the atmospheres of riversides and forests evoke processes of memory and transformation.